

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, declarate de avocații Marinescu Dumitru, Dulghieru Diana și de inculpatul

Sumovschi Ilie XXXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul XXXXX, s. XXXXX, locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.04.2017 - 23.04.2019,
instanța de apel: 23.05.2019 - 17.09.2019,
instanța de recurs: 05.11.2019 - 18.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 aprilie 2019, Sumovschi Ilie a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei.

De la inculpat s-a încasat în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 164 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 19.01.2017, în jurul orei 23⁰⁰, inculpatul Sumovschi I., aflându-se într-un loc public, pe bd. Ștefan cel Mare, 6, mun. Chișinău, având scopul săvârșirii unui act de huliganism în privința lui Cojocar P., sub un pretext neânsemnat, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat o lovitură cu capul în nas, cauzându-i suferințe fizice, astfel exprimând o vădită lipsă de respect față de societate cu încălcarea grosolană a ordinii publice. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017 lui Cojocar P. i-a fost cauzat edem echimotic și escoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect

contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a indicat că, se afla în localul „Casa Blanca”. A ieșit afară să fumeze o țigară și a auzit gălăgie în stație, lângă farmacia „Felicia”. S-a apropiat. Erau patru persoane care se certau, se întindeau, dar nu se băteau. Le-a făcut observație că e oră târzie. Unul dintre aceștia i-a spus „cine ești tu să ne dai indicații”. Apoi Cojocaru l-a lovit cu pumnul în piept, iar el l-a lovit înapoi. Nu își amintește dacă l-a lovit și pe „Maxim”. Ulterior, a scos arma din buzunar și a efectuat o împușcătură în sus, zicându-le să nu se apropie. A oprit un taxi dorind să plece. Deoarece acele persoane veneau cu viteză mare spre el, a mai făcut o împușcătură.

Totodată, vina acestuia este dovedită prin mijloace de probă administrate

Astfel, partea vătămată Cojocaru P. a indicat că, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, lângă „Fidesco”, s-a întâlnit cu, Maxim și Vasile, care se certau prietenește. Inculpatul a ieșit dintr-un karaoke și a întrebat „cine a strigat”. Maxim a spus că el, iar Sumovschi I. i-a aplicat o lovitură în cap cu pumnul. L-a întrebat de ce l-a lovit. Acesta s-a îndreptat spre dânsul și l-a întrebat „ce ai spus ?”, a scos arma, apoi l-a lovit cu capul în regiunea feței. Cearta dintre el și inculpat a durat vreo jumătate de oră. Pistolul a fost scos și îndreptat spre el, adică Cojocaru P., fiind întrebat „ce ai spus” de două ori. Tot atunci, a auzit împușcături și uitându-se la inculpat a văzut că a îndreptat arma spre ei, după care a mai efectuat împușcături. Inculpatul a îndreptat arma și spre Cazacu V., efectuând câteva împușcături prin părți.

Martorul Țințari A., a declarat că Cojocaru P. ceva a zis, iar inculpatul a împușcat în sus. Acesta s-a apropiat de „Maxim și ulterior l-a lovit pe Cojocaru P. cu capul în nas, a scos arma din buzunar și a pus-o la cap lui Maxim. Ulterior, inculpatul a efectuat câteva împușcături, prima fiind în sus. Când la fața locului a venit prietenul lui Cojocaru P., Cazacu V., care a încercat să-i stopeze acțiunile, ultimul a tras în direcția lui Cojocaru P., adică prin părți. În scurt timp, la fața locului, au venit colaboratorii de poliție.

Martorul Ceban M., a relatat că inculpatul a început să se certe cu ei, a scos arma, zicându-le să nu se apropie și a împușcat în sus, l-a lovit pe Cojocaru P. A primit o lovitură cu pumnul în regiunea feței. După care a auzit cum Pavel i-a spus că nu face frumos, la ce ultimul i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței, a scos un pistol și a tras câteva împușcături. Fața lui Pavel era în sânge.

Potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 28.02.2017, 1. Pistolul cu număr ” XXXXX” prezentat la examinare, nu se referă la categoria armelor de foc letale, dar este un pistol pentru autoapărare cu țeava lisa de calibrul 9 mm P.A.Knall, de model ”SUPER-P9”, confecționat industrial la întreprinderea ”International Waffnen Gesellschaft Enser-Sportwaffen GmbH” în Germania, destinat pentru efectuarea de trageri cu cartușe de calibrul 9 mm de alarmă și cu gaze. 3. Două cartușe prezentate la examinare, nu se referă la categoria munițiilor letale, dar sunt cartușe pentru autoapărare de calibrul 9 mm P.A. ”TEPEH-3” cu gaz lacrimogen și iritant de tip ”MI1K”, cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea ”EKOLOG”, or. Kiev în Ucraina, destinate pentru trageri din pistoale de model ”Super 9”, ”Zoraki M-906”, ”Zoraki 914S”, ”SCHMEISSER AE 790 G1”; 2.4 Pistolul prezentat este în

stare de funcționare și util pentru trageri. Careva modificări în construcție nu au fost depistate. Două cartușe de calibrul 9 mm P.A, prezentate sunt utile pentru efectuarea tragerilor. 5. Un tub prezentat la examinare, reprezintă parte componentă a cartușului de autoapărare de calibrul 9 mm P.A. "TEPEH-3" cu gaz lacrimogen și iritant de tip "MnK" cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea "EKOLOG", or. Kiev, în Ucraina, destinate pentru trageri din pistoale de model "Super P9", "Zoraki M-906", "Zoraki 914S", "SCHMEISSER AE 790 G1". Tubul de cartuș de calibrul 9 mm P.A., prezentat la examinare a fost tras cu pistolul de model "SUPER-P9" cu numărul "XXXXX", prezentat la examinare".

Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017, la victimă s-a depestat edem echimotic și excoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța, a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, acțiunea intenționată care încalcă grosolan ordinea publică însoțită de violență asupra persoanelor.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, luând în considerație că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, întreține 2 copii minori.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Cotorobai Dmitrii, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sumovschi I. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată a motivat că din materialele dosarului rezultă, că inculpatul a avut intenția de a comite un act de huliganism, dar la aprecierea probatoriului acumulat, nu s-a dat o apreciere corespunzătoare aplicării armei deținute de către inculpat.

Astfel, instanța greșit a individualizat și pedeapsa, neluând în vedere cinismul manifestat de inculpat și aplicarea armei de către acesta efectuând mai multe împușcături

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, apelul a fost admis, casat integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Sumoschi Ilie a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din data de 17.09.2019.

Instanța de apel a statuat că, la 19.01.2017, în jurul orei 23⁰⁰, inculpatul Sumovschi I., aflându-se într-un loc public, bd. Ștefan Cel Mare, 6, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică având intenția săvârșirii unui act de huliganism în privința lui Cojocarii P., fără careva motive, tulburând liniștea și odihna celor din jur, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat o lovitură cu capul în nas, cauzând-i suferințe fizice, astfel exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obraznicie deosebită.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017, lui Cojocaru P. i-a fost cauzat edem echimotic și escoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, la 19.01.2017, în jurul orelor 23.00, a continuat acțiunea infracțională și, aflându-se în același loc public, pe bd. Ștefan cel Mare, 6, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul săvârșirii unui act de huliganism, fără careva motive, având la el o armă a efectuat mai multe focuri, îndreptând arma spre Cojocaru P. și prietenii acestuia, care se aflau în preajmă.

Instanța de apel a statuat că, în ședința instanței de apel inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că, se afla în localul „Casa Blanca”, apoi a ieșit afară să fumeze o țigară și a auzit gălăgie în stație, lângă farmacia „Felicia”. S-a apropiat. Erau patru persoane care se certau, se întindeau, dar nu se băteau. Le-a făcut observația că „e oră târzie, iar voi faceți gălăgie”. Unul din ei a spus „cine ești tu să ne dai indicații”, iar inculpatul l-a lovit cu pumnul în piept. El l-a lovit înapoi, a scos arma din buzunar și a făcut o împușcătură în sus, zicându-le să nu se apropie. A oprit un taxi însă, ultimii veneau spre el și a mai făcut o împușcătură. La moment se află în detenție, fiind condamnat pe art. 220 Cod penal 2 ani închisoare, sentința nefiind definitivă.

Totodată, vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal se probează, cu certitudine, prin sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Cojocaru P., care în cadrul ședinței instanței de apel a susținut pe deplin declarațiile oferite în cadrul ședinței primei instanțe potrivit căroră, în anul 2017, pe timp de iarnă, venea de la sora sa. Aflându-se pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, lângă „Fidesco”, s-a întâlnit cu niște prieteni „Maxim” și „Vasile” și plecau spre casă. Explică că „Maxim” și cu „Vasile” au început a se certa prietenește. Astfel, mergând pe drum, a ieșit dl Ilie dintr-un Karaoke, o încăpere. S-a apropiat de ei și a întrebat „cine a strigat”. „Maxim” a spus că el, iar „Ilie” (Sumovschi I.), i-a aplicat o lovitură în cap cu pumnul. Menționează că apoi l-a întrebat, de ce l-a lovit. Acesta s-a îndreptat spre dânsul și l-a întrebat „ce ai spus ?”, în acest timp a scos arma. Explică că, a tăcut. Sumovschi I. l-a întrebat a doua oară „ce ai spus ?”, iarăși a tăcut. Apoi acesta l-a lovit cu capul în regiunea feței. Explică că, s-a dat într-o parte, iar mai devreme era necesar să se întâlnească cu un prieten și l-a sunat să vadă unde este. Atunci când s-a întors la fața locului deja erau oamenii legii. La întrebările acordate de către procuror, ultimul a indicat că, toată cearta dintre el și dl Ilie a durat vreo jumătate de oră. Pistolul a fost scos și îndreptat spre el (Cojocaru P.) și a fost întrebat „ce ai pus” de două ori. A tăcut. Apoi a fost lovit și a pus mâinile la față. Atunci când s-a at la o parte, dl Ilie a rămas la fața locului. Explică că era însângerat și s-a adresat la medic a doua zi. Pistolul era îndreptat spre Cazacu V., nu ține minte sigur dacă spre ei era îndreptat, a auzit aproximativ 3-4 împușcături. A văzut că inculpatul a îndreptat pistol spre ei și a împușcat către Cazacu V. Ultimul se afla la o distanță 5-6 metri. Persoana necunoscută s-a apropiat de Maxim și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului. Explică că, văzând că această persoană este agresivă, l-a întrebat din care motiv l-a lovit pe Maxim. Ultimul nu i-a răspuns, dar l-a lovit cu capul său în capul lui și el (partea vătămată) s-a dat la o parte, deoarece a început a curge sânge din rană. Tot atunci, a auzit împușcături și uitându-se la el a văzut că a îndreptat arma spre ei, după care a mai efectuat împușcături;

- declarațiile martorului Țîntari A., care a relatat că inculpatul a pus pistolul la cap lui „Maxim”. Au vorbit cu acesta frumos, ca să de-a pistolul jos. Menționează că

au trecut drumul vis-a-vis de unde se aflau inițial. La fel, erau în patru, iar inculpatul a rămas lângă stație. Cojocaru P., ceva a zis, iar el (inculpatul Sumovschi I.) a împușcat odată în sus. Acesta s-a apropiat de „Maxim” și ulterior l-a lovit pe Cojocaru P., cu capul în nas, acesta a scos arma din buzunar și a pus-o la cap lui „Maxim”, dar nu își aduce aminte precis. Ulterior, acesta a efectuat câteva împușcături, prima fiind în sus. Când la fața locului a venit prietenul lui Cojocaru P., Cazacu, care a încercat să stopeze acțiunile aceluia, ultimul a tras în direcția lui Cojocaru, adică prin părți. În scurt timp, la fața locului, au venit colaboratorii de poliție;

- declarațiile martorului Ceban M., că Sumovschi I. a ieșit și a întrebat de ce se ceartă. Apoi, Sumovschi I. a început să se certe cu ei. La un moment dat a fost scoasă arma, zicându-le să nu se apropie și a împușcat sus. După ce a fost lovit, lui Cojocaru P. îi curgea sânge din nas și acesta a încercat să traverseze strada. Nu cunoaște de ce l-a lovit pe „Pavel”, ultimul nu l-a lovit înapoi. La fel, a indicat că, probabil Sumovschi I. mai întâi pe el personal la ochi l-a lovit, apoi pe „Pavel”. A menționat că nu l-a lovit înapoi. La medic nu a fost, a fost doar vânăt. Poliția nu i-a spus să meargă la medic, ci doar lui „Pavel”. Au efectuate câteva împușcături. De ei s-a apropiat o persoană necunoscută de gen masculin, care fără motiv, le-a invocat faptul că, fac gălăgie și că sunt veniți de la sat. I-a răspuns acestuia să păstreze distanța, deoarece acesta venea spre dânsul, în acel moment a primit o lovitură cu pumnul în regiunea feței. După care a auzit cum „Pavel”, i-a comunicat acelui că nu face frumos, la ce ultimul i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței. Tot atunci a văzut cum ultimul a scos un pistol și a tras câteva împușcături. Explică că, „Pavel” după ce a fost lovit, a fugit pe parte cealaltă de drum, iar el a mers să vadă ce-i cu el. Acolo a văzut cum fața lui „Pavel” era în sânge;

- procesului-verbal de ridicare de la Sumovschi I. a pistolul de gaze;

- raportul de expertiză nr. XXXXX din 28.02.2017, că: 1. Pistolul cu număr ”25682” prezentat la examinare, nu se referă la categoria armelor de foc letale, dar este un pistol pentru autoapărare cu țeava lisa de calibrul 9 mm P.A.Knall, de model ”SUPER-P9”, confecționat industrial la întreprinderea ”International Waffnen Gesellschaft Enser-Sportwaffen GmbH” în Germania, destinat pentru efectuarea de trageri cu cartușe de calibrul 9 mm de alarmă și cu gaze. 3. Două cartușe prezentate la examinare, nu se referă la categoria munițiilor letale, dar sunt cartușe pentru autoapărare de calibrul 9 mm P.A. ”TEPEH-3” cu gaz lacrimogen și iritant de tip ”M1K”, cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea ”EKOLOG”, or. Kiev în Ucraina, destinate pentru trageri din pistoale de model ”Super 9”, ”Zoraki M-906”, ”Zoraki 914S”, ”SCHMEISSER AE 790 G1”; 2.4 Pistolul prezentat este în stare de funcționare și util pentru trageri. Careva modificări în construcție nu au fost depistate. Două cartușe de calibrul 9 mm P.A., prezentate sunt utile pentru efectuarea tragerilor. 5. Un tub prezentat la examinare, reprezintă parte componentă a cartușului de autoapărare de calibrul 9 mm P.A. ”TEPEH-3” cu gaz lacrimogen și iritant de tip ”MnK” cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea ”EKOLOG”, or. Kiev, în Ucraina, destinate pentru trageri din pistoale de model ”Super P9”, ”Zoraki M-906”, ”Zoraki 914S”, ”SCHMEISSER AE 790 G1”. Tubul de cartuș de calibrul 9 mm P.A., prezentat la examinare a fost tras cu pistolul de model ”SUPER-P9” cu numărul ” XXXXX”, prezentat la examinare;

- raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017, că: 1.2. Edem echimotic și excoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate victimei în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată.

Ori, potrivit declarațiilor părții vătămate Cojocaru Pavel „...astfel, mergând pe drum, a ieșit dl Ilie dintr-un Karaoke, o încăpere. S-a apropiat de ei și a întrebat „cine a strigat”. „Maxim” a spus că el, iar „Ilie” (Sumovschi I.), i-a aplicat o lovitură în cap cu pumnul. Menționează că apoi l-a întrebat, de ce l-a lovit. Acesta s-a îndreptat spre dânsul și l-a întrebat „ce ai spus ? ”, în acest timp a scos arma. Explică că, a tăcut. Sumovschi I. l-a întrebat a doua oară „ce ai spus ? ”, iarăși a tăcut. Apoi acesta l-a lovit cu capul în regiunea feței”.

Conform declarațiilor martorului Ceban M., oferite la faza de urmărire penală și reținute în procesul-verbal de audiere a martorului din 27.07.2017, unde ultimul a indicat că, „la 19.01.2017, împreună cu „Pavel”, „Ion”, „Alexandru” și „Vasile”, se aflau la stația de pe drum a centrului comercial „Unic”. Acolo se certa cu prietenul său „Vasile”, atunci când de ei s-a apropiat o persoană necunoscută de gen masculin, care fără motiv, le-a invocat faptul că, fac gălăgie și că sunt veniți de la sat. I-a răspuns acestuia să păstreze distanța, deoarece acesta venea spre dânsul, în acel moment a primit o lovitură cu pumnul în regiunea feței. După care a auzit cum „Pavel”, i-a comunicat celui că nu face frumos, la ce ultimul i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței. Tot atunci a văzut cum ultimul a scos un pistol și a tras câteva împușcături. Explică că, „Pavel” după ce a fost lovit, a fugit pe parte cealaltă de drum, iar el a mers să vadă ce-i cu el. Acolo a văzut cum față lui „Pavel” era în sânge. La fel, acolo s-a apropiat un prieten de a-l lui „Pavel” pe nume „Victor”. Menționează că, la ei a venit „Ilie” și i-a agresat și din nou a început a împușca ”.

Martorul Țințari A. a declarat că „Peste câteva minute, din subsolul unde este amplasat un bar, a ieșit o persoană, care s-a îndreptat spre ei, vorbind cu ei foarte agresiv. Acesta îi muștra că sunt din sat și că fac probleme. Indică că, apoi, acesta s-a apropiat de „Maxim” și ulterior l-a lovit pe Cojocaru P., cu capul în nas, acesta a scos arma din buzunar și a pus-o la cap lui „Maxim”, dar nu își aduce aminte precis. Ulterior, acesta a efectuat câteva împușcături, prima fiind în sus. Când la față locului a venit prietenul lui Cojocaru P., Cazacu, care a încercat să stopeze acțiunile aceluia, ultimul a tras în direcția lui Cojocaru, adică prin părți”.

Deci, este neîntemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia, martorii nu au dat declarații identice privind modalitatea folosirii și scopul folosirii armei de inculpat, ei fiind cunoscuți ai părții vătămate, iar era de datoria acuzării de a identifica martorii oculari dezinteresați care să confirme sau infirme declarațiile părților. În situația în care unii martorii ai acuzării declară că inculpatul ar fi pus arma la capul unei persoane, iar alții martorii ai acuzării declară că nu a pus-o, declarațiile acestora urmează a fi tratate cu rezervă, mai ales că martorii sânt cunoscuții părții vătămate.

În acest sens prima instanță a făcut concluzii contradictorii odată ce i recunoaște că Sumovschi I. a comis un act de huliganism, acceptă declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, cu referire la acțiunile inculpatului, și în același timp pe de altă parte în mod inexplicabil să aprecieze doar parțial aceste probe și să le pună în mod selectiv la baza soluției cu privire la calificarea faptei.

Astfel, prima instanță în mod greșit a apreciat declarațiile persoanelor audiate cu referire la încercarea aplicării armei de către inculpat, or, partea vătămată Cojocaru P. a indicat că inculpatul a scos arma în timp ce se apropia de el, a îndreptat pistolul spre el întrebându-l „ce ai spus” și dânsul a tăcut.

Martorul Țîntari A. a indicat că după ce inculpatul a scos pistolul ei s-au speriat apoi inculpatul a pus pistolul la cap lui „Maxim”. Iar martorul Ceban M. a confirmat că inculpatul a scos pistolul și a efectuat câteva împușcături și nimeni din ei nu au aplicat careva lovituri lui Sumovschi I.

Din considerentele expuse, analizând declarațiile inculpatului Sumovschi I., prin care recunoaște parțial vina în cele incriminate, apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe analizate, se constată, că declarațiile date prezintă o modalitate de apărare a sa, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală, pentru faptele comise, ori, în vederea diminuării răspunderii penale, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai jos și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

În același timp, declarațiile martorilor oferite în instanța de fond sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Martorii audiați au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Existența în mâinile lui Sumovschi I. a armei de foc cu care a aplicat mai multe focuri, îndreptând arma spre partea vătămată și prietenii acestuia care erau în preajmă, a fost confirmat atât de către inculpat cât și de către partea vătămată precum și martorii Țîntari A., Cazacu V. și Ceban M.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, după semnele calificative: huliganismul, adică acțiunea intenționată care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de violență asupra persoanelor, săvârșită de o persoană cu încercarea aplicării armei, pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, că inculpatul anterior a mai fost judecat pentru infracțiuni ce atentează la integritatea persoanei și sănătatea, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost depistate, că conform art. 16 Cod penal infracțiunea comisă se califică ca gravă.

Astfel, instanța de apel a conchis că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul anterior a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior, nu a conștientizat în totalitate gravitatea faptelor comise, circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin

izolare de societate, prin stabilirea-i unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, sub formă de închisoare.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

5. Avocatul Marinescu Dumitru a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat că, învinuirea adusă inculpatului nu corespunde realității ori, ultimul a aplicat forța fizică în privința lui Cojocaru P. sub un pretext neînsemnat, s-a apropiat și i-a aplicat o lovitură cu capul în nas cauzându-i suferințe fizice, astfel exprimând o vădită lipsă de respect față de societate cu încălcarea grosolană a ordinii publice. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017 lui Cojocaru P. i-a fost cauzat endem echimotic și escoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur.

Din declarațiile martorului Ceban M. și partea vătămată Cojocaru P., rezultă că inculpatul a scos armași a efectuat împușcături în sus după ce partea vătămată Cojocaru P., împreună cu martorii Ceban M. și Țințari A. s-au mobilizat pentru ca să aplice răfuială fizică inculpatului.

Astfel, arma de foc a fost folosită în scopul autoapărării de către inculpat după ce se consumase infracțiunea de huliganism pe care acesta a săvârșit-o.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. Au declarat recurs ordinar și avocatul Dulghieru Diana, cu inculpatul, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentința primei instanțe.

Recurenții au invocat că, instanța de apel nu și-au motivat corespunzător decizia adoptată, apreciind unilateral probele cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Sumovschi I. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Însuși partea vătămată și martorul Ceban M., au declarat, că au înțeles momentul aplicării armei de către Sumovshii I., ca un efect de apărare și nu ca o circumstanță de comitere a actului de huliganism.

Huliganismul nu și-a găsit confirmare în acțiunile lui Sumovshii I., nici după elementele laturii obiective, nici în latura subiectivă.

La examinarea cauzei penale în apel, lui Sumovshii I. i-a fost încălcat dreptul la apărare. În instanța de fond interesele lui au fost reprezentate de către un avocat ales, cu care s-a încheiat contract de asistență juridică. În Curtea de apel, acest drept a inculpatului nu s-a realizat. La momentul examinării cauzei în apel, el era deținut în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, în baza altei cauze penale în baza art. 220 Cod penal. La momentul escortării sale la ședințe, nimeni nu la informat despre cauza penală care urmează să se examineze, fiind convins că se va examina cauza penală în baza art. 220 Cod penal. Despre faptul, că se va examina apelul procurorului pe cauza penală în baza art. 287 Cod penal, a aflat pe parcursul petrecerii ședinței de judecată, unde deja era prezent avocatul din oficiu, inculpatul neavând posibilitate de a discuta cu avocatul

anterior ședinței date, nu a avut o întrevvedere cu el, nu i s-a comunicat conținutul apelului și nu avut posibilitatea de a discuta și analiza apelului cu avocatul, în scopul pregătirii unei apărări constructive.

Despre dorința inculpatului de a-și angaja un avocat pe contract, Sumovshii I. a comunicat instanței de apel.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

5.2. Recurs ordinar a declarat și inculpatul, în care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat norma legală, a aplicat legea care nu trebuie să fie aplicată, și anume prevederile alin. (3) art. 287 Cod penal, a apreciat în mod arbitrar probele, ceea ce a condus la favorizarea celeilalte părți și totodată a determinat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului.

La fel, instanța de fond, necătând la faptul, că corect a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, incorect nu a dat posibilitatea de a asculta martorul Ungureanu D., care a venit la instanța de judecată și a depus cerere de a da declarații despre toate agresările pe care el le-a văzut la 19.01.2017, ora 23⁰⁰.

Declarațiile depuse de participanții la proces nu corespund cu rezultatele măsurilor de investigație. Poziția care a fost prezentată de către acuzatorul de stat este incorectă. Au fost comise mai multe greșeli. Nu au fost audiați martorii din partea apărării, nu a fost confruntat cu alți martori, cei care au făcut depoziții similare despre tot ce s-a întâmplat la 19.01.2017.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1., 5.2. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și

prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Țiņțari A., Cazacu V. și Ceban M., procesului-verbal de ridicare de la inculpat a pistolul de gaze, raportul de expertiză nr. XXXXX din 28.02.2017, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.03.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de faptul că art. 287 alin. (3) Cod penal prevede doar pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, de prescripțiile din art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia,

precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Totodată, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. și 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de remarcat și că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În această consecutivitate se observă că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, apărarea nu a înaintat vreun demers de audiere în apel a martorului Ungureanu D., sau despre încălcarea dreptului inculpatului la apărare, acesta fiind asistat de avocații Marinescu D. și Berezovschi V.

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actul procedural vizat sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentele recurențelor că: *„instanța nu a dat posibilitatea de a asculta martorul Ungureanu D., inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, în instanța de fond interesele lui au fost reprezentate de către un avocat ales, cu care s-a încheiat contract de asistență juridică, în Curtea de apel, acest drept a inculpatului nu s-a realizat, nimeni nu l-a informat pe inculpat despre cauza penală care urmează să se examineze, inculpatul neavând posibilitate de a discuta cu avocatul anterior ședinței date, nu a avut o întrevvedere cu el, nu i s-a comunicat conținutul apelului și nu avut*

posibilitatea de a discuta și analiza apelului cu avocatul, în scopul pregătirii unei apărări constructive”, este absolut nefondat (pct. 5.1., 5.2. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Marinescu Dumitru, Dulghieru Diana și de inculpatul Sumovschi Ilie XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun